

22

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 9 stycznia 1956 r.

w sprawie zakazu wywożenia koleją żwiru i pospółki poza granice niektórych województw.

Na podstawie art. 1 oraz art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) i w wykonaniu § 3 ust. 3 uchwały nr 684 Prezydium Rządu z dnia 12 września 1953 r. w sprawie usprawnienia gospodarki kruszywem naturalnym i jego przewozów drogą kolejową (Monitor Polski Nr A-85, poz. 1008 i Nr A-104, poz. 1400) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zakazuje się wywożenia koleją żwiru i pospółki znajdujących się na terenie:

- 1) województw: kieleckiego, lubelskiego, łódzkiego, poznańskiego, stalinogrodzkiego, szczecińskiego oraz warszawskiego — poza granice województw, na których terenie się znajdują;
- 2) m. st. Warszawy i m. Łodzi — poza granice tych miast.

2. Zakaz określony w ust. 1 pkt 1 nie dotyczy wywozu żwiru i pospółki znajdujących się na terenie województwa warszawskiego — do m. st. Warszawy oraz znajdujących się na terenie województwa łódzkiego — do m. Łodzi.

3. W przypadku konieczności żwiru i pospółka mogą być wywożone poza granice województw i miast wymienionych w ust. 1 na odległość nie większą niż 50 km od granicy województwa lub miasta.

§ 2. W wyjątkowych gospodarczo uzasadnionych przypadkach żwiru i pospółka mogą być wywiezione poza granice określone w § 1 za zezwoleniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, wydanym na wniosek zainteresowanego ministra (kierownika urzędu centralnego).

§ 3. Traci moc zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 24 grudnia 1954 r. w sprawie zakazu wywożenia koleją kruszywa naturalnego poza granice niektórych województw (Monitor Polski z 1955 r. Nr 4, poz. 54).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1956 r.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: E. Szyr

23

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 18 listopada 1955 r.

w sprawie wynagrodzenia zastępców przewodniczących gromadzkich rad narodowych w gromadach liczących poniżej 1.000 mieszkańców.

Na podstawie § 6 ust. 2 uchwały nr 848 Rady Ministrów z dnia 11 grudnia 1954 r. w sprawie uposażenia członków prezydiów gromadzkich rad narodowych (Monitor Polski z 1954 r. Nr 118, poz. 1667 oraz z 1955 r. Nr 70, poz. 883) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zastępcy przewodniczącego gromadzkiej rady narodowej w gromadach liczących poniżej 1.000 mieszkańców może być przyznane wynagrodzenie za pracę w prezydium, wykonywaną począwszy od czwartego dnia nieobecności przewodniczącego lub sekretarza gromadzkiej rady narodowej.

2. Wynagrodzenie zastępcy przewodniczącego gromadzkiej rady narodowej przyznaje prezydium powiatowej rady narodowej pod warunkiem stwierdzenia przez prezydium powiatowej rady narodowej konieczności zatrudnienia zastępcy w pełnym wymiarze godzin.

3. Wynagrodzenie dla zastępcy ustala się w wysokości 28 zł za każdy dzień pracy. Wynagrodzenie płatne jest z dołu po upływie okresu pełnienia czynności zastępcy. Jeżeli okres pełnienia czynności zastępcy trwa dłużej niż miesiąc kalendarzowy, wypłata powinna być dokonywana za każdy miesiąc z dołu w wysokości nie przekraczającej 700 zł miesięcznie.

4. Wydatki związane z wypłatą wynagrodzenia zastępcy przewodniczącego pokrywać należy z jednostkowego budżetu powiatowego część 15, dział 10, rozdział 2 „Utrzymanie prezydium rady narodowej”, § 3 „Bezosobowy fundusz płac”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole

24

INSTRUKCJA MINISTRA FINANSÓW

z dnia 24 grudnia 1955 r.

zmieniająca instrukcję z dnia 15 marca 1955 r. w sprawie planowania budżetowego oraz sposobu zarachowania w roku 1955 obowiązkowych świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne w gromadach, miastach nie stanowiących powiatów i osiedlach.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Ko-

misji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) ustala się, co następuje: